

देहिनां परमात्मनः आंतरात्मनः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ सहस्रार्चिषं सूर्यांतर्यामिणं अनंतचिद्रूपं वा ॥ ९ ॥ यमिति निवृत्तिधर्मश्चेच्छ्रेयांस्तर्हि येऽस्मदपेक्षया जगत्तत्त्वमधिकं जानंति तेऽपि ब्रह्मरुद्रादयः सृष्टिसंहारादौ न प्रवर्तेयुरतः प्रतारणामात्रं निवृत्तिधर्म इत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ कथमिति यथा देवा देवांतराभावादितरेभ्यो भागमदत्त्वा स्वयं सुखमेधेते एवं वयमपि सुखं स्थास्याम इति प्रवृत्तिमार्गोऽप्याक्षिप्तः ॥

श्रुत्वामाहात्म्यमेतस्य देहिनां परमात्मनः ॥ जनमेजयो महाप्राज्ञो वैशंपायनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ जनमेजय उवाच इमे स ब्रह्मकालोकाः स सुरासुरमानवाः ॥ क्रियास्वभ्युदयोक्ता सुसक्ता दृश्यंति सर्वशः ॥ ७ ॥ मोक्षश्चोक्तस्त्वया ब्रह्मन्निर्वाणं परमं सुखं ॥ ये तु मुक्ता भवन्तीह पुण्यपापविवर्जिताः ॥ ८ ॥ ते सहस्रार्चिषं देवं प्रविशन्तीह शुश्रुम ॥ अयं हि दुरनुष्ठेयो मोक्षधर्मः सनातनः ॥ ९ ॥ यं हित्वा देवताः सर्वा हव्यकव्यभुजो भवन् ॥ किंच ब्रह्मा च रुद्रश्च शक्रश्च बलभित्तुः ॥ १० ॥ सूर्यस्ताराधिपो वायुरग्निर्वरुण एव च ॥ आकाशं जगती चैव ये च शेषा दिवौकसः ॥ ११ ॥ प्रलयं न विजानंति आत्मनः परिनिर्मितं ॥ ततस्ते नास्थिता मार्गं ध्रुवमक्षरमव्ययं ॥ १२ ॥ स्मृतिकालपरीमाणं प्रवृत्तिये समास्थिताः ॥ दोषः कालपरीमाणे महानेष क्रियावतां ॥ १३ ॥ एतन्मे संशयं विप्र हृदि शल्यमिवार्पितं ॥ छिधीति हासकथनात्परं कौतूहलं हि मे ॥ १४ ॥ कथं भागहराः प्रोक्ता देवताः क्रतुषु द्विज ॥ किमर्थं चाध्वरे ब्रह्मन्निज्यंते त्रिदिवौकसः ॥ १५ ॥ ये च भागं प्रगृह्णन्ति यज्ञेषु द्विजसत्तम ॥ ते यजन्तो महायज्ञैः कस्य भागं ददन्ति वै ॥ १६ ॥ वैशंपायन उवाच अहो गूढतमः प्रश्नस्त्वया पृष्टो जनेश्वर ॥ नातसतपसा त्वेष नावेदविदुषा तथा ॥ १७ ॥ नापुराणविदा चैव शक्यो व्याहर्तुमंजसा ॥ हंत ते कथयिष्यामि यन्मे पृष्टः पुरा गुरुः ॥ १८ ॥ कृष्णद्वैपायनो व्यासो वेदव्यासो महानृषिः ॥ सुमंतुर्जैमिनिश्चैव पैलश्च सुहृद्व्रतः ॥ १९ ॥ अहंचतुर्थः शिष्यो वैपंचमश्च शुकः स्मृतः ॥ एतान्समागतान्सर्वान्यंच शिष्यान् दमान्वितान् ॥ २० ॥ शौचाचारसमायुक्ता जितक्रोधान् जितेंद्रियान् ॥ वेदानध्यापयामास महाभारतपंचमान् ॥ २१ ॥ मेरौ गिरिवरे रम्ये सिद्धचारणसेविते ॥ तेषामभ्यस्यतां वेदान्कदाचित्संशयो भवत् ॥ २२ ॥ एष वै यस्त्वया पृष्टस्तेन तेषां प्रकीर्तितः ॥ ततः श्रुतो मया चापित वाख्ये यो घृणत ॥ २३ ॥ शिष्याणां वचनं श्रुत्वा सर्वाज्ञानतमो नुदः ॥ पराशरसुतः श्रीमान्व्यासो वाक्यमथाब्रवीत् ॥ २४ ॥ मया हि सुमहत्तमंतपः परमदारुणं ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च जानीयामिति सत्तमाः ॥ २५ ॥ तस्य मे तप्तपसो निगृहीतेंद्रियस्य च ॥ नारायणप्रसादेन क्षीरोदस्यानुकूलतः ॥ २६ ॥ त्रैकालिकमिदं ज्ञानं प्रादुर्भूतं यथेप्सितं ॥ तच्छृणु ध्वं यथान्यायं वक्ष्ये संशयमुत्तमं ॥ २७ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ मयेति श्रुत्यनुमानाभ्यां पारोक्ष्येण गृहीतार्थो योगिनां प्रत्यक्षः अतो योगजं प्रत्यक्षं प्रकृत्योक्तं योगभाष्ये तत्परं प्रत्यक्षं तच्च श्रुतानुमानयोर्बीजमिति योगसिद्ध्यभावे तु आत्मा गमगम्य एवायमर्थ इत्याशयः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥